

РЕШЕНИЕ

№

гр. ***, 24.04.2012г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Великотърновски районен съд, наказателна колегия, седми състав, в открито съдебно заседание на 05.03.2012г., в състав:

Председател : Владимир Страхилов

при секретаря В. М. като разгледа докладваното от съдията НАХД № 2727/11г. по описа на ВТРС, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Жалбоподателката М.Й.С. е обжалвала НП № 19240/18.11.2011г. на ИД Директор на ТД на НАП-***, с което за нарушение по чл.3, ал. 3, т.2 от Наредба №Н-8/2005г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица /НССНРПСДРООЛСС/, вр. чл.5, ал. 4, т. 1 от Кодекс за социално осигуряване /КСО/ и на основание чл. 355, ал. 1 от КСО, ѝ е наложено административно наказание глоба в размер на 50лв.

В съдебно заседание жалбоподателката чрез процесуалния си представител поддържа жалбата си и моли съда наказателното постановление да бъде отменено като незаконосъобразно.

Въззиваемата страна чрез процесуалния си представител зема становище, че наказателното постановление е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Съдът, след като обсъди и прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Жалбата е основателна. При служебна проверка на АУАН № 0041489/24.10.2011г. и НП № 19240/18.11.2011г. на ИД Директор на ТД на НАП-*** съдът констатира нередности по чл. 57, ал.1, т.5, пр.1 и пр.3, т.6 и т.7, пр.2 от ЗАНН. Наличието на задължителни реквизити по чл.57, ал.1, т.1-10 от ЗАНН е основание за законосъобразност на наказателното постановление от формална страна. Липсата, неточността, неправилността, непълнотата по отношение на задължителните реквизити е основание за отмяната на наказателното постановление като незаконосъобразно с оглед на строго формалния му характер.

В разглеждания казус са допуснати формални пороци по чл.57, ал.1, т.5, пр.1 и пр.3, т.6 и т.7, пр.2 от ЗАНН, визиращи съответно описание на нарушението и на неговите фактически обстоятелства, на виновно нарушените законови разпоредби и размера на наказанието. Фактическият състав на нарушението изисква същото да е довършено в годината, следваща календарната, за която е относимо съставомерното задължение. Претендиране на довършване на нарушението – 30.04.2010г. в средата на инкриминирания период освен, че поражда формална неяснота по отношение на фактическото и юридическото формулиране на нарушението, обуславя и несъставомерност на деянието дори и без разглеждане по същество. Едновременно с това неточна и неправилна е юридическата квалификация на претендираното нарушение по чл.3, ал.3, т.2 от НССНРПСДРООЛСС, вр.чл.5, ал.4, т.1 от КСО. В чл.3, ал.3, т.2, б."а" и „б" от цитираната наредба се съдържат две хипотези, касаещи осигурителните вноски, като приложима в казуса е само тази по б."а", а чл.5, ал.4, т.2, а не т.1 от КСО въвежда съставомерното задължение за подаване на декларация „Образец б". Точка 1. на последния текст въвежда общото задължение за подаване на данни за дължимите осигурителни вноски. Неточността по чл.3, ал.3, т.2 от цитираната наредба и неправилността по чл.5, ал.4, т.1 от КСО са обусловили неправилно приложение на санкционната разпоредба и на размера на наказанието. Неподаването на декларация е скрепено със санкцията по чл.355, ал.2 от КСО, а не с тази по чл.355, ал.1 от КСО. Първият текст предвижда санкция в твърд размер от 250лв., докато вторият – такава от 50 до 500лв. за физическите лица, но за общо нарушение по чл.5, ал.4 от КСО.

Разгледано по същество, от събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява, че жалбоподателката М.И.С. в качеството си на самоосигуряващо се лице не е изпълнила задължението си за подаване на декларация „Образец б" в ТД на НАП-*** за период 01.01.2010г.-31.12.2010г. в законоустановения срок до 30.04.2011г. Декларацията е подадена на 09.05.2011г.

Описаната фактическа обстановка се потвърждава от събраните по делото писмени и гласни доказателства. По този начин от обективна и субективна страна жалбоподателката е осъществила състава на чл. чл.3, ал. 3, т.2, б.а" от Наредба №Н-8/2005г.. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица /НССНРПСДРООЛСС/, вр. чл.5, ал. 4, т. 2 от Кодекс за социално осигуряване /КСО/

Гореизложеното обосновава правен извод за незаконосъобразност на наказателното постановление и прекратяване на административнонаказателното производство по делото за претендираното нарушение. Това е така, защото АУАН е издаден в нарушение на чл.34, ал.1 от ЗАНН. АУАН е издаден на 24.10.2011г., тоест след изтичане на тримесечния давностен срок от откриване на нарушителя. Този срок е изтекъл на 01.08.2011г. Този срок започва да тече от деня, следващ датата, на която е следвало да бъде подадена декларацията, предвид разпоредбата на чл.183, ал.3 от НПК и обстоятелството, че неизпълнението на съставомерното задължение става известно на административния орган в момента на довършване на деянието с оглед на достъпа на последния до водения регистър и базата данни на ТД на ТАП, съхраняващи данни за регистрацията на дейността на субектите на нарушението и дължимостта на осигуровките. Тоест към деня, следващ датата на довършване на нарушението, нарушителят вече е бил известен на административния орган. Възражение, че тримесечният срок започва да тече от датата на фактическото подаване на декларациите при административния орган, тоест в зависимост от добрата воля на нарушителя за изпълнение, или от друга дата, определена от волята на административния орган за проверка, би било неоснователно с оглед на принципа, че никой не може да черпи права от собствено противоправно поведение и би създавало абсурдното правно

състояние за неограничено във времето реализиране на административнонаказателната репресия.

Незаконсъобразността на АУАН по чл.34, ал.1 от ЗАНН е предопределила и незаконсъобразност на обжалваното НП.

Следва да се отбележи, че дори да са били спазени всички формални изисквания, дори и при съставомерност на деянието, то извършеното от жалбоподателката се явява маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Това е така, защото деянието е извършено за първи път и се явява изолиран случай в битието на санкционираното лице, няма данни за други нарушения на жалбоподателката по цитираните от наказващия орган нормативни актове, времетраенето на закъснението е незначително.

Възражението на жалбоподателката за липса на материалноправна компетентност на наказващия орган се явява неоснователно и следва да бъде оставено без уважение. Това е така, защото по делото е приложено писмено доказателство за такава компетентност.

Правният довод на процесуалния представител на въззиваемата страна за приложението на чл.355, ал.1, от КСО, вр.чл.3, ал.2 от ЗАНН е неоснователен и следва да бъде оставен без уважение. Чл.355, ал.1 и ал.2 от КСО представляват санкции на изпълнителни деяния с различно съдържание, поради което преценка на приложението на принципа за по-благоприятния закон е правно необосновано.

Ето защо наказателното постановление следва да бъде отменено като незаконсъобразно, а административнонаказателното производство по делото – прекратено.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА като незаконсъобразно НП № 19240/18.11.2011г. на ИД Директор на ТД на НАП-***, с което на жалбоподателката М.И.С., за нарушение на чл.3, ал.3, т.2 от Наредба №Н-8/2005г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигурящите се лица /НССНРПСДРООЛСС/, вр. чл. 5, ал. 4, т. 1 от Кодекс за социално осигуряване /КСО/ и на основание чл. 355, ал. 1 от КСО, ѝ е наложено административно наказание глоба в размер на 50лв.

Прекратява административнонаказателното производство по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд- *** в 14-дневен срок от съобщението на страните в частта за отмяната и в 15-дневен срок от съобщението на страните в частта за прекратяването.

Районен съдия:

РЕШЕНИЕ

№ 248

град Велико Търново, 11.07.2012г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – град Велико Търново, касационен състав, в публично заседание на шести юли две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МАРИЯНА МИКОВА

ЧЛЕНОВЕ: РУМЯНА ПЕЕВА

ЕВТИМ БАНЕВ

При секретаря В.Г. и с участието на прокурора Светлана Иванова, разгледа докладваното от съдия Пеева **касационно НАХД № 10244/2012г.**, и за да се произнесе взе предвид следното:

Касационно производство по чл. 63 от ЗАНН, във вр. с чл. 208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба, подадена от ТД на НАП град Велико Търново срещу Решение № 433/24.04.2012 година, постановено по НАХД № 2727/2011 година по описа на Великотърновския районен съд, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 19240/18.11.2011 година, издадено от и.д. директор на ТД на НАП град Велико Търново, с което за нарушение на чл. 3, ал. 3, т. 2 от Наредба № Н-8/2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица вр. с чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО и на основание чл. 355, ал. 1 от КСО на М.Й.С. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 лева. Касаторът твърди, че решението е неправилно, поради нарушение на материалния закон и необоснованост. Излага доводи, че в случая детайлно и пределно ясно е описано нарушението, поради което не са налице основания за отмяна на НП. Навежда доводи за спазване на срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН от административния орган и липсата на основания по чл. 28 от ЗАНН за приложимост на маловажен случай. Моли първоинстанционното решение да бъде отменено и НП да бъде потвърдено.

Ответникът по жалбата – М.Й.С., чрез процесуалния си представител - адвокат Събев, заема становище за неоснователност на касационната жалба, като намира, че първоинстанционният съд е постановил правилен съдебен акт. Моли решението да бъде оставено в сила.

Представителят на Окръжна прокуратура – Велико Търново заема становище за неоснователност на подадената жалба, като намира, че решението на Великотърновския районен съд следва да бъде потвърдено.

Настоящият състав на Административен съд – Велико Търново, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба, както и след служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК, за валидност, допустимост и съответствие на решението с материалния закон, въз основа на установените факти, приема следното от правна страна: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, от надлежна страна и затова е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

С Решение № 433/24.04.2012 година, постановено по НАХД № 2727/2011 година по описа на Великотърновския районен съд е отменил Наказателно постановление (НП) № 19240/18.11.2011 година, издадено от и.д. директор на ТД на НАП град Велико Търново, с което за нарушение на чл. 3, ал. 3, т. 2 от Наредба № Н-8/2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, вр. с чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО и на основание чл. 355, ал. 1 от КСО на М.Й.С. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 лева. За да постанови този резултат съдът е приел, че административният орган е приложил неправилна санкционна разпоредба. Освен това ВТРС е отчел, че в случая не са спазени сроковете по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН за образуване на административно-наказателно производство. Приел е, че е налице и маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Така постановеното решение е правилно.

Съгласно чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. Както правилно е установил районният съд, срокът по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН започва да тече от деня, следващ датата, на която е следвало да бъде подадена декларацията. При този вид деяния моментът на извършване на нарушението съвпада с този на неговото установяване от овластените за това длъжностни лица. Дори и да се приемат възраженията на касатора, че декларацията е подадена по пощата, поради което моментът на обработка на информацията от страна на ТД на НАП Велико Търново е изместен във времето, то видно от протокол изх. № 042271101483324 от 26.05.2011 г., към дата 26.05.2011 г. декларацията безспорно е била обработена. Следователно дори и тази дата да се приеме за начален момент на 3-месечния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, то същият е изтекъл на 26.08.2011 г. Актът за установяване на административно нарушение е съставен на 24.10.2011 г. и се явява издаден след предвидения от чл. 34, ал. 1 пр. II от ЗАНН тримесечен срок от откриване на нарушителя. Бездействието на овластените да съставят АУАН органи по приходите в продължение на повече от три месеца от откриване на нарушителя е пречка за съставяне на акта, тъй като изключва отговорността на нарушителя, поради което наведените от касатора възражения в обратната насока са неоснователни. Съдът споделя и наведените доводи от ВТРС за наличието на маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН.

По изложените съображения, тъй като обжалваното съдебно решение не страда от пороци, касационната инстанция приема, че същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1, изр.ІІ от ЗАНН, вр. с чл.221, ал.2, пр.І от АПК, Административния съд – В. Търново

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 433/24.04.2012 година, постановено по НАХД № 2727/2011 година по описа на Великотърновския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.